

Narada służby geodezyjnej w Bydgoszczy

Aula Urzędu Wojewódzkiego w Bydgoszczy była, w dniu 22 września 2014 roku, miejscem spotkania szkoleniowego, któremu patronuje Główny Geodeta Kraju. Witając przybyłych na naradę roboczą pracowników służby geodezyjnej województwa pomorskiego i województwa kujawsko-pomorskiego *Robert Cieszyński* Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego w Bydgoszczy wyraził zadowolenie z obecności na niej znamienitych gości w osobach: *Kazimierza Bujakowskiego* Głównego Geodety Kraju; *Ewy Mes* Wojewody Kujawsko-Pomorskiego; *Romualda Nowaka* WINGiK w Gdańsku; *Zbigniewa Jaszczuka* Starosty Żnińskiego i Przewodniczącego Związku Powiatów Województwa Kujawsko-Pomorskiego; *Stanisława Marcina Wilińskiego* redaktora „Przeglądu Geodezyjnego”; *Witolda Radzio* Radcy Prezesa GUGiK; *Urszuli Juszcak* Dyrektora Departamentu Informatyzacji i Rozwoju Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego. Powitał licznie przybyłych geodetów powiatowych oraz pracowników powiatowej administracji geodezyjnej obu województw. Do otwarcia narady została zaproszona *Ewa Mes*.

Jarosław Kaszewski, Edward Wiatrowski, Kazimierz Bujakowski;

Jan Kuźmiński

Ewa Mes przypomniała, że sala, w której toczyć się mają obrady nosi ślad historycznych zmagania o zmiany ustrojowe w Polsce, kiedy 19 marca 1981 roku występujący na sesji wojewódzkiej rady narodowej przedstawiciele „Solidarności” zostali poturbowani przez ówczesne siły porządkowe.

Na sali obrad: Krzysztof Narewski, Jan Madziarski, Anna Jagodzińska, Alina Klepaczevska;

Renata Kaczmarek

„Dzisiaj sala ta ma służyć prezentacji i ocenie zasad stosowania prawa geodezyjnego. Wyrażam wielkie zadowolenie z obecności z nami Kazimierza Bujakowskiego Głównego Geodety Kraju. Województwo Kujawsko-Pomorskie jako pierwsze powołało, przez wszystkie powiaty, związek celowy. Na jego czele stanął Starosta Żniński, geodeta Zbigniew Jaszczuk. Pierwszym zadaniem, aktualnie realizowanym, jest

modernizacja ewidencji gruntów i budynków. Kierowany przez geodetę Związek tworzy atmosferę większego zaufania co do osiągnięcia zamierzonego skutku jego działań”.

Wystąpienie kończyły życzenia: „aby to, co tu będzie, miało dobry wpływ na podniesienie kwalifikacji. Dobrego pobytu w Bydgoszczy i miłych o niej wspomnień”!

Kazimierz Bujakowski, Robert Cieszyński;

Romuald Nowak

Robert Cieszyński dziękując **Ewie Mes** za miłe i życzliwe słowa przywołał Jej wielkie zaangażowanie w powołanie Związku Powiatów i wspieranie działań merytorycznych, także w zabieganiu o finansowe środki na wykonanie modernizacji ewidencji gruntów i budynków.

Ewa Zygmun-Rolbiecka, Aleksander Bonin, Adam Dryll (Sępólno Krajeńskie);

Agata Cieszyńska (Starostwo Bydgoskie)

Poproszony o zabranie głosu **Kazimierz Bujakowski** podziękował za miłe powitanie, a szczególnie **Ewie Mes** za obecność na spotkaniu szkoleniowym służby geodezyjnej i życzliwe wspieranie geodetów, także na polach ich, pozazawodowych aktywności. „Spotykamy się dzisiaj z pracownikami administracji – przedstawicielami służby geodezyjnej i kartograficznej, obsługującej dwa województwa. Życzeniem Głównego Geodety Kraju jest, aby takie narady mogły odbyć się z wykonawcami prac geodezyjnych. Ze mną jest **Urszula Juszczyk** i **Witold Radzio**, którzy poprowadzą szkolenie”.

W prezentacji wprowadzającej **Kazimierz Bujakowski** przywołał powody nowelizacji ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*. Pierwszym z nich była skarga, na sposób pobierania opłat za udostępnianie danych z zasobu geodezyjnego, do Trybunału Konstytucyjnego i jego wyrok z 25 czerwca 2013 roku. W nim stwierdza się niezgodność art. 40 ust. 5 pkt 1 lit. b ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne* z art. 92 ust. 1 i art. 217 Konstytucji RP, co prowadziło do konieczności przyjęcia nowych uregulowań prawnych związanych z naliczaniem tych opłat.

W Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii analizowano zgodność zapisów ustawy *Pgik* z normami Konstytucji RP. W trakcie tych prac oceniono, że istnieje pięć takich zakresów, których dotychczasowe uregulowania mogłyby stać się powodem skutecznego wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego:

- zgłaszanie prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywanie wyników tych prac do

- państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego;
- geodezyjna ewidencja sieci uzbrojenia terenu oraz zespoły uzgadniania dokumentacji projektowej;
- kontrola organów administracji geodezyjnej i kartograficznej oraz przedsiębiorców;
- postępowanie dyscyplinarne wobec osób posiadających uprawnienia zawodowe;
- instytucja przedawnienia i zatarcia kary.

Maria Zaroda, Jarosław Kaszewski;

Wojciech Matczyński, Elżbieta Kalkowska, Wojciech Witkowski (Miasto Grudziądz)

Wewnątrz ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*, jak i w systemie prawnym istniały niespójności i pojawiła się konieczność usunięcia wszystkich, które zostały dostrzeżone.

Wprowadzenie do ustawy zmian, które wynikają z powyższych wskazań, pozwoliło na uniknięcie w przyszłości takiej sytuacji, w jakiej znalazły się wcześniejsze przepisy dotyczące opłat. To zagrożenie wyrokami TK przyczyniło się do kompleksowej nowelizacji przepisów regulujących powyższe kwestie. Wprowadzone zmiany usunęły także nieścisłości i niespójności w przepisach ustawy.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski Ewa Mes otwierająca naradę;

Robert Cieszyński wita uczestników narady roboczej ...

Projekt założeń do nowelizacji ustawy był opracowany na podstawie upoważnienia danego Głównemu Geodecie Kraju przez ministra administracji i cyfryzacji. W założeniach przedłożonych do konsultacji znalazły się podstawowe kryteria dotyczące, między innymi wprowadzenia licencji oraz udostępniania danych z zasobu. Komisja wspólna zaakceptowała projekt, a Rządowe Centrum Legislacji zatwierdziło ten projekt, który 29 kwietnia 2014 roku został przyjęty przez Radę Ministrów.

Pierwsze czytanie projektu ustawy nowelizującej *Pgik* w Sejmie miało miejsce 9 maja 2014 roku. Na tym posiedzeniu został złożony wniosek o odrzucenie projektu w pierwszym czytaniu, ale wniosek ten pojawił się po głosowaniach i nie mógł być przyjęty, a na następnym posiedzeniu Sejmu go odrzucił. Do uchwalenia ustawy doszło w dniu 5 czerwca 2014 roku. W Senacie dwie połączone komisje, po zapoznaniu się z projektem przyjętym przez Sejm, wniosowały o jego przyjęcie bez zmian. Dokument do Kancelarii Prezydenta trafił 13 czerwca br. i tam był analizowany przez trzy tygodnie, a uwagi, które sformułowano w Senacie nie zostały przyjęte. W pierwszych dniach lipca zostały opublikowane rozporządzenia wykonawcze do podpisanej ustawy i weszły z nią razem w życie.

Piotr Wasilewski, Jarosław Zwiernik, Elżbieta Pieszak;

Kazimierz Bujakowski

Taki tryb procedowania interesujących nas przepisów nie sprzyjał przeprowadzeniu akcji informacyjnej przed wejściem w życie nowych uregulowań, bowiem zwyczajnie brakowało na to czasu.

Kończąc swoje wystąpienie *Kazimierz Bujakowski* podziękował pracownikom ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej za pilną pracę i wysiłek, dzięki czemu zdołano uniknąć załamania czy chaosu w świadczeniu usług na rzecz użytkowników informacji z zasobu. Pomocny w tym okazał się „kalkulator” wspomagający naliczanie opłat, dostępny na stronie GUGiK. Dodął: „*Spotykamy się na naradach regionalnych, aby wdrażać reguły stosowania znowelizowanego prawa, a odpowiedzi na aktualne pytania znaleźć można na stronie internetowej*”.

Robert Cieszyński podziękował Głównemu Geodecie Kraju za wystąpienie, podkreślając jednocześnie duże zainteresowanie odbywaną naradą, w której uczestniczy 150 osób.

Agata Cieszyńska, Bogumiła Magdzińska, Jerzy Zalewski;

Jacek Drzystek, Jacek Żbikowski

Witold Radzio prezentację rozpoczął od przywołania pojęcia „*wykonywanie prac geodezyjnych i prac kartograficznych*”. W myśl tych sformułowań prace geodezyjne to projektowanie i wykonywanie pomiarów geodezyjnych, grawimetrycznych, magnetycznych i astronomicznych, obliczanie, a także przetwarzanie wyników pomiarów oraz tworzenie zbiorów danych i dokumentacji geodezyjnej. Prace kartograficzne to wykonywanie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, map topograficznych, map ogólnogeograficznych oraz kartograficznych opracowań tematycznych i specjalnych.

Wykonawcą prac geodezyjnych i kartograficznych może być przedsiębiorca, jednostka organizacyjna, a także osoba legitymująca się uprawnieniami zawodowymi, jeśli wykonuje funkcję biegłego sądowego. W rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku *o swobodzie działalności gospodarczej* przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną. Przedsiębiorcami są także wspólnicy spółki cywilnej. W świetle obowiązujących przepisów prawa działalność gospodarcza w dziedzinie geodezji i kartografii nie wymaga koncesji ani zezwolenia.

Jeżeli wykonywanie określonego rodzaju działalności gospodarczej wymaga posiadania odpowiednich uprawnień zawodowych, to przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić, aby czynności były wykonywane przez osobą legitymującą się posiadaniem takich uprawnień zawodowych (art 19 ustawy *osg*). Wedle *Pgik* uprawnienia zawodowe są niezbędne do wykonywania samodzielnych funkcji kierowniczych, a nie do wykonywania czynności technicznych. Przedsiębiorca, który zatrudnia geodetów bez uprawnień zawodowych ma obowiązek ustanowić legitymującego się odpowiednimi uprawnieniami zawodowymi kierownika prac geodezyjnych.

Goście konferencji szkoleniowej Kazimierz Bujakowski, Ewa Mes na sali obrad ...

Od 12 lipca 2014 roku zgłaszaniu podlegają te prace geodezyjne i kartograficzne, które wymienia się w zamkniętym katalogu rodzajów prac, podanym w art. 12 ustawy *Pgik* i są to prace mające bezpośredni związek z *rejestrami publicznymi*, prowadzonymi przez organy służby geodezyjnej i kartograficznej. Prace geodezyjne lub prace kartograficzne należy zgłaszać przed ich rozpoczęciem.

Agnieszka Pawłowicz, Magdalena Golec (Starostwo Człuchów).

Witold Radzio

Jeżeli celem lub wynikiem tych prac ma być tworzenie lub aktualizacja baz danych, np. PRG, BDOT, zobrażeń lotniczych i satelitarnych, wykonywanie zobrażeń lotniczych, NMT, opracowanie map topograficznych, map ogólnogeograficznych oraz map specjalnych, to należy je zgłaszać Głównemu Geodecie Kraju. Gdy celem lub wynikiem ma być tworzenie lub aktualizacja BDOT10k, opracowanie mapy topograficznej 1:10000 i map tematycznych w granicach województwa, to prace należy zgłaszać marszałkowi województwa.

Właściwemu miejscowo staroście należy zgłaszać prace, których celem lub rezultatem ma być: utworzenie lub aktualizacja baz danych (EGiB, GESUT, DBOT500); wznowienie znaków granicznych, wyznaczanie punktów granicznych; geodezyjna inwentaryzacja obiektów budowlanych; wytyczenie budynku lub sieci uzbrojenia terenu; opracowanie dokumentacji geodezyjnej (mapa, rejestr, wykaz).

Obowiązek zgłaszania prac nie obejmuje terenów zamkniętych, jeżeli przedmiotem tych prac nie są obiekty objęte ewidencją gruntów i budynków; także zobrazowania lotnicze na zamówienie podmiotów niepublicznych. Po przyjęciu zgłoszenia pracy geodezyjnej organ służby geodezyjnej uzgadnia rodzaj i zakres potrzebnych wykonawcy materiałów. Ustawodawca nie określił formy uzgodnienia.

Ewa Mes, Kazimierz Bujakowski;

Ewa Mes, Robert Cieszyński, Romuald Nowak, Kazimierz Bujakowski, Zbigniew Jaszczuk

Wykonawca zawiadamia organ, do którego były zgłoszone prace geodezyjne o ich zakończeniu, po czym przekazuje zbiory nowych, zmodyfikowanych lub zweryfikowanych danych, nie przekazuje do zasobu map. Organ służby geodezyjnej przekazane mu przez wykonawcę wyniki prac niezwłocznie weryfikuje pod względem zgodności z przepisami prawa, obowiązującymi w geodezji, a dotyczącymi wykonywania pomiarów i ich opracowania oraz kompletności przekazanych wyników prac. Przyjęcie zbiorów lub materiałów do zasobu potwierdza się wpisem do ewidencji materiałów tego zasobu.

Przed 12 lipca 2014 roku opłata za udostępnienie materiałów z zasobu była pobierana na podstawie rachunku lub faktury, co było niewłaściwe, gdyż powinna być określona w trybie administracyjnej decyzji. Obecnie wysokość opłaty i sposób jej wyliczenia zawiera się w Dokumencie Obliczenia Opłaty, który w formie elektronicznej nie wymaga podpisu. Spory dotyczące zakresu udostępnionych materiałów zasobu i wysokości opłaty organ rozstrzyga w drodze decyzji administracyjnej.

Zbigniew Jaszczuk, Ewa Mes, Kazimierz Bujakowski, Urszula Juszczak, Witold Radzio;

Zbigniew Jaszczuk, Ewa Mes

Udostępnienie materiałów zasobu wykonawcy prac musi być poprzedzone wystawieniem przez organ „Dokumentu obliczenia opłaty” oraz ustaleniem, czy ta opłata została uiszczona. Przy tym wystawiony dokument nie może obejmować materiałów, które nie zostały uzgodnione z wykonawcą prac geodezyjnych. Gdy zaistnieje spór o zakres udostępnianych materiałów zasobu, to decyzja administracyjna winna wyszczególniać materiały i określać wysokość należnej opłaty. Jeśli do

wykonania zgłoszonych prac są potrzebne materiały pozostające w dyspozycji innych organów służby geodezyjnej i kartograficznej, to organ właściwy do obsługi zgłoszenia ma obowiązek pozyskać te dane i materiały, a następnie przekazać je wykonawcy prac. Z zasobu centralnego i wojewódzkiego mogą być udostępniane wszelkie materiały.

Anna Jagodzińska, Alina Klepaczevska, Renata Kaczmarek

Aneta Lubarska

Pytanie „*kiedy (w jakim momencie) zainteresowany może wejść w spór*” uzyskało taką odpowiedź: „*przepisy tego nie regulują*”. Obecnie przyjmuje się, że zainteresowany z wnioskiem może wystąpić na każdym etapie realizacji zleconych prac, a organ jest zobowiązany wydać decyzję administracyjną.

Marek Giertych (Starostwo Powiatowe Puck)

Renata Dobrzyniewie (Miasto Słupsk)

Po 12 lipca 2014 roku wytyczenie budynku i sieci uzbrojenia terenu jest pracą podlegającą zgłoszeniu. Oznacza to obowiązek złożenia do zasobu rezultatów tych prac, które winny być wykonane w zgodzie z wymogami rozporządzenia z 9 listopada 2011 roku w *sprawie standardów technicznych*. W operacie technicznym należy zamieścić szkic dokumentacyjny, kopię szkicu tyczenia oraz wykaz współrzędnych punktów wyznaczających kontur budynku lub przebieg sieci. Dokumentację z tyczenie budynku na gruntach rolnych lub leśnych należy poszerzyć o dane określające położenie i kształt zmienionych konturów użytków gruntowych, w tym użytku *Bp* oraz o wykaz zmian danych ewidencyjnych.

Przeprowadzona weryfikacja danych lub materiałów jest warunkiem przyjęcia ich do zasobu. Organem, który dokonuje weryfikacji jest starosta, za pomocą geodety powiatowego, posiadającego uprawnienia zawodowe. Przyjęcie zbiorów danych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego potwierdza się wpisem do ewidencji materiałów zasobu, a także opatrzeniem odpowiednimi klauzulami urzędowymi dokumentów przeznaczonych dla zamawiającego, czyli ich uwierzytelnieniem.

Za uwierzytelnienie dokumentów opracowanych przez wykonawcę prac geodezyjnych, co do zgodności

tych dokumentów z danymi zawartymi w bazach danych, lub z dokumentacją przekazaną przez tego wykonawcę do państwowego zasobu geodezyjnego pobiera się opłatę.

Negatywny wynik weryfikacji nakłada na organ służby geodezyjnej i kartograficznej obowiązek zwrotu wykonawcy prac geodezyjnych przekazanych przez niego zbiorów danych czy innych materiałów wraz z protokołem zawierającym opis stwierdzonych uchybień i nieprawidłowości. Do wyników weryfikacji wykonawca prac ma prawo ustosunkować się, w ciągu czternastu dni od daty otrzymania protokołu. Nieuwzględnienie przez organ stanowiska wykonawcy prac geodezyjnych stanowi podstawę wydania decyzji administracyjnej o odmowie przyjęcia do pżgik zbiorów danych lub innych materiałów.

Sławomir Wnuk, Jacek Gezela (Bydgoszcz);

Michał Pellowski (Starostwo Powiatowe Kartuzy)

Ewidencja gruntów i budynków uzyskała nową, poszerzoną definicję. Jest określana jako „system informacyjny zapewniający gromadzenie, aktualizację i udostępnianie, w sposób jednolity dla kraju, informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich właścicielach oraz o innych podmiotach władających lub gospodarujących tymi” nieruchomościami. Na system egib składają się takie elementy jak: baza danych ewidencyjnych, system teleinformatyczny pozwalający prowadzić egib, zbiory dokumentów uzasadniających wpisy do baz danych egib, procedury określone przepisami prawa.

... uczestnicy narady roboczej administracji geodezyjnej podczas dyskusji ...;

Zofia Puzyrwska (Starostwo Powiatowe Elbląg)

Operat opisowo-kartograficzny stanowi bazę danych ewidencyjnych, która została utworzona z wykorzystaniem wyników prac geodezyjnych wykonanych w procesie modernizacji egib oraz powstałe na podstawie danych tej bazy rejestry, kartoteki i mapa ewidencyjna.

Określenie *lokal* oznacza samodzielny lokal mieszkalny, a także o innym przeznaczeniu.

W ewidencji gruntów i budynków wykazuje się właścicieli nieruchomości. W przypadku gruntów, dla których nie można ustalić właścicieli, w egib wykazuje się osoby, które władają tymi gruntami na zasadach samoistnego posiadania. Czynność ta następuje w wyniku przeprowadzenia modernizacji tej

ewidencji, albo w ramach bieżącej aktualizacji przeprowadzanej w drodze decyzji administracyjnej. **Zmienia się zakres informacyjny egib**, polegający na wykazaniu w rejestrze informacji o obszarach gruntów objętych formą ochrony przyrody, wskazaną w art. 6 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku *o ochronie przyrody*.

Renata Kleina (Starogard Gdański);

Anita Waldowska (Brodnica)

Zmiany danych objętych egib, w terminie trzydziestu dni, licząc od dnia powstania tych zmian zgłaszają staroście właściciele lub inne podmioty, które władają gruntami samoistnie. Obowiązek ten nie dotyczy zmian danych wynikających z aktów normatywnych, prawomocnych orzeczeń sądowych, materiałów zasobu, aktów notarialnych itp. Gdy uzyskanie danych do aktualizacji bazy danych egib nie jest możliwe w inny sposób, starosta może nałożyć na podmioty obowiązek: opracowania dokumentacji geodezyjnej; udostępnienia dokumentacji budowy; udzielenia informacji o sposobie użytkowania lokali i budynków. Gdy ten obowiązek nie jest spełniony, następuje jego egzekucja *w drodze wykonania zastępczego* w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji*. Jest to jedyny środek egzekucyjny tego obowiązku. Organ egzekucyjny może umorzyć, w całości lub w części, koszty wykonania zastępczego, albo rozłożyć ich płatność na raty.

Ewa Banach-Morawska (Powiat Gdański);

Jan Osmalek, przemawia Joanna Sobczyńska (Bydgoszcz)

Organy administracji publicznej przekazują staroście odpisy ostatecznych decyzji administracyjnych, orzekających o: nabyciu, zmianie lub utracie prawa własności do nieruchomości; scaleniu i podziale nieruchomości; podziale nieruchomości; rozgraniczeniu nieruchomości; scaleniu gruntów; wymianie

gruntów; zatwierdzeniu gleboznawczej klasyfikacji gruntu; ustaleniu linii brzegu; pozwoleniu na budowę budynku; pozwoleniu na użytkowanie budynku, drogi lub linii kolejowej; rozbiórce budynku; zmianie sposobu użytkowania gruntu; wpisie zabytku nieruchomego do rejestru zabytków. Przekazują także: odpisy zgłoszeń budowy budynku i zawiadomień o zakończeniu ich budowy, także zgłoszeń rozbiórki budynku, albo zgłoszeń dotyczących zmiany sposobu użytkowania budynku; zawiadomienia o zmianach danych zawartych w zbiorach danych osobowych (PESEL).

... satysfakcja z wysłuchania wykładów ...;

Katarzyna Wilk (Włocławek)

Informacje zawarte w egib podlegają aktualizacji z urzędu i na wniosek podmiotów; z urzędu gdy zmiany informacji wynikają z przepisów prawa, urzędowych dokumentów, materiałów zasobu, błędów wykrytych w informacjach. Aktualizacja informacji zawartych w egib następuje w drodze czynności materialno-technicznej, na podstawie: przepisów prawa; prawomocnych orzeczeniach sądu; wpisów w księgach wieczystych; ostatecznych decyzji administracyjnych; aktów notarialnych; zgłoszeń budowy lub rozbiórki budynku, zawiadomień o zakończeniu budowy budynku i zgłoszeń dotyczących zmiany sposobu użytkowania budynku; wpisach w innych rejestrach publicznych; wniosku zainteresowanego podmiotu ewidencyjnego i wskazanej w tym wniosku dokumentacji geodezyjnej, przyjętej do zasobu. W pozostałych przypadkach aktualizacja następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Miroslaw Ryll (Gdańsk);

Zofia Majewska, Jan Osmalek, Joanna Sobczyńska

Geodezyjna ewidencja sieci uzbrojenia terenu (gesut) obejmuje informacje o projektowanych, będących w budowie oraz istniejących sieciach uzbrojenia terenu, ich usytuowaniu i podstawowych parametrach technicznych, a także o podmiotach, które tymi sieciami władają.

Źródłem informacji o projektowanych sieciach są zatwierdzone projekty techniczne, a o sieciach w

trakcie budowy operaty techniczne zawierające wyniki tyczenia sieci. Informacje o istniejących sieciach uzbrojenia terenu zawarte są w geodezyjnej dokumentacji powykonawczej tych sieci lub dane uzyskane u podmiotów zarządzających sieciami.

Romuald Rek, Edward Wiatrowski, Jarosław Kaszewski;

Jacek Gezela, Sławomir Wnuk, Jan Osmalek

Geodezyjną ewidencję sieci zakładają i prowadzą: na terenie powiatu starosta, a dla obszaru kraju Główny Geodeta Kraju, na podstawie zgeneralizowanych informacji baz powiatowych. Dotychczasowe rozporządzenie ma moc do 12 stycznia 2015 roku, a prace nad nowym są w fazie konsultacji. Założenie powiatowej bazy *gesut* obejmuje następujące działania: utworzenie inicjalnej bazy danych; weryfikacja treści inicjalnej bazy przez podmioty władające poszczególnymi sieciami; rozpatrzenie zgłoszonych uwag i ewentualna modyfikacja inicjalnej bazy danych; zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej starostwa informacji o utworzeniu powiatowej bazy *gesut*. Podmioty władające sieciami są obowiązane do współdziałania ze starostwami w procesie zakładania i prowadzenia *gesut*, szczególnie wydawania opinii co do zgodności treści inicjalnej bazy z dokumentacją prowadzoną przez te podmioty. Do ich obowiązków należy także delegowanie swoich przedstawicieli na narady koordynacyjne.

Romuald Rek, Edward Wiatrowski, Natalia Melechowska

Do zadań starosty należy koordynacja usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu. Sytuowanie projektowanych sieci jest uzgadnianie na naradach koordynacyjnych, zwoływanych na wniosek inwestora lub projektanta sieci, albo wójta, w celu wyeliminowania zagrożeń wynikających z możliwej kolizji między sytuowanymi sieciami. Naradę koordynacyjną należy traktować jako etap realizacji projektowanej sieci. Koordynacja ma na celu doprowadzić do uzgodnienia przebiegu projektowanej sieci i ma współgrać z wydawaniem decyzji o pozwoleniu na budowę i może odbywać się w każdej fazie przedsięwzięcia, zarówno na etapie koncepcji, jak i realizacji. O ostatecznym usytuowaniu sieci decyduje projektant, a decyzje w tej sprawie wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej.

Celem narady koordynacyjnej jest wsparcie projektanta i inwestora w działaniach związanych z właściwym usytuowaniem projektowanej sieci, eliminowanie ewentualnych zagrożeń wynikających z nieodpowiedniego usytuowania tych sieci. Sytuowanie projektowanej sieci jest uzgadniane na kopii aktualnej mapy zasadniczej.

Dyskusję prowadzili Witold Radzio, Urszula Juszcak, Kazimierz Bujakowski, obok Robert Cieszyński

Z narady koordynacyjnej sporządza się protokół, zawierający stanowiska uczestników narady. Stanowisko może być pozytywne z warunkiem, negatywne; także ocena kopii innej mapy sytuacyjnej. Mapa jest ważna tak długo, jak zachowuje aktualność. Ustalenia zawarte w protokole narady koordynacyjnej pełnią rolę wspomagającą przy podejmowaniu przez starostę decyzji. W ustawie nie ma regulacji odnośnie co do sposobu, terminu i miejsca zwoływania narady koordynacyjnej.

Edward Wiatrowski;

Jarosław Kaszewski

Usytuowanie projektowanych sieci na terenach zamkniętych nie jest przedmiotem uzgodnień narady koordynacyjnej, a decyzją projektanta, podjętą w uzgodnieniu z podmiotem zarządzającym terenem.

Udostępnianie materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego jest odpłatne, z pewnymi wyjątkami. Organ prowadzący zasób może udostępnić tylko te materiały, które zostaną

wskazane we wniosku zainteresowanego lub uzgodnione z wykonawcą, po zgłoszeniu prac geodezyjnych i które w danym momencie znajdują się w zasobie. Nie można udostępniać danych osobowych, także numeru księgi wieczystej, bo z niej można uzyskać te dane.

Występuje problem kolizji między przepisami *Pgik*, a ustawą o komornikach sądowych i egzekucji. Komornik sądowy ma prawo dostępu do wszystkich informacji i płaci po udostępnieniu danych, kiedy zostanie wezwany do uiszczenia opłaty. Zatem, jeśli komornik występuje o materiały z zasobu, to należy mu materiały wydać i wezwać do uiszczenia opłaty, z podaniem terminu płatności. „Mamy z komornikiem szczególną sytuację i z nią trzeba sobie radzić, pozostając w zgodzie z prawem. Nie może on żądać od organu szczególnego traktowania, bo wiążą go przepisy prawa”.

... uczestnicy konferencji w sali obrad, w pierwszym rzędzie Romuald Nowak

Licencja wydana przez organ służby geodezyjnej określa uprawnienia podmiotu dotyczące możliwości wykorzystania udostępnionych mu materiałów zasobu. Materiały zasobu mają szczególną cechę, jaką są informacje, które nie mogą stać się własnością wnioskodawcy. Licencja dotyczy materiałów udostępnionych po dniu 12 sierpnia 2014 roku. Ustawa nie przewiduje możliwości zwrotu materiałów zasobu udostępnionych, ani nie przewiduje mechanizmu zwrotu opłaty za ich udostępnienie.

U góry Bogumiła Magdzińska, Jerzy Zalewski;

Grażyna Przybyszewska, Urszula Tomczak, Krzysztof Narewski (Włocławek)

Prezentacja *Urszuli Juszcak* pokazywała jak stosować znowelizowane prawo geodezyjne, po dniu 12 lipca 2014 roku. Stanowiła także próbę poszukiwania właściwych odpowiedzi na pytania kierowane do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, będące wyrazem niepewności wśród pracowników służby geodezyjnej powiatów, a dotyczącej sposobów stosowania nowych przepisów ustawy *Prawo geodezyjne i kartograficzne*.

Przepisy znowelizowanej ustawy *Pgik* ustaliły, że dane i materiały są udostępniane przez organ służby

geodezyjnej do celu, który jest określony w *licencji*, dołączonej do udostępnianych danych czy kopii materiałów zasobu. Za prawo do wykorzystania danych pobierane są opłaty, których wysokość ustala się w *Dokumencie obliczenia opłaty*. Tak ustalona opłata jest pobierana przed udostępnieniem danych zasobu lub przed wykonaniem czynności, których dotyczy. Ponieważ w powiatowych zasobach istnieją zróżnicowane materiały, to zgłoszenie/wniosek winny „dotyczyć danych i materiałów, które istnieją”.

Jan Madziarski (Powiat Inowrocławski);

Przemawia Anita Waldowska (Brodnica)

„*Konstrukcja modelu opłat nie pozwala*” na dowolne stosowanie załączonych do ustawy tabel, czemu służy „*jednolity algorytm*” możliwy do stosowania za pomocą systemu teleinformatycznego. Daje on wykonawcy prac geodezyjnych możliwość samodzielnego ustalenia wysokości opłaty, którą można określić tylko w jeden sposób dla każdego rodzaju materiału zasobu. Opłata za udostępniane materiały zasobu jest iloczynem odpowiednich stawek podstawowych, liczby jednostek rozliczeniowych oraz współczynników korygujących lub sumą takich iloczynów. Załącznik do ustawy zawiera część opisową i osiemnaście tabel charakteryzujących rodzaje danych i materiałów oraz czynności, pozwalających na poprawne ustalenie opłaty.

Dawid Wesolowski (Starostwo Powiatowe Brodnica);

...uczestnicy konferencji w trakcie dyskusji ...

W obowiązujących od 12 lipca 2014 roku przepisach ustawy *Pgik* wyróżnia się dwa rodzaje opłat: za udostępnienie danych (art. 40a ust. 1); za określone czynności (art. 40b ust. 1). Ze względu na ilość i rodzaj danych lub materiałów oraz sposób udostępnienia stosuje się współczynniki korygujące: LR, AP,

PD, SU, T. Reguły ich stosowania zostały podane w części opisowej i w poszczególnych tabelach załącznika do *Pgik*. Ze względu na cel wykorzystania danych lub materiałów zostały wprowadzone współczynniki korygujące K i CL, które winny być stosowane zgodnie z przepisami ustawy. Oba te współczynniki mogą mieć różną wysokość i mają zastosowanie przy naliczaniu opłat za udostępnianie danych lub materiałów. Udostępnia się materiały wskazane we wniosku.

Referująca wyraziła przekonanie, że opłatę można ustalić tylko w jeden sposób dla danego rodzaju danych i nie ma takiej możliwości, aby dowolnie stosować tę lub inną tabelę.

Sławomir Wnuk;

Agnieszka Knopa

Nieodpłatne udostępnianie danych jest możliwe w przypadkach wynikających z ustawy *Pgik*, a także innych ustaw. Nie pobiera się opłaty za udostępnienie zbiorów danych: państwowego rejestru granic i powierzchni podziałów terytorialnych kraju; państwowego rejestru nazw geograficznych; znajdujących się w bazie danych obiektów ogólnogeograficznych; numerycznego modelu terenu o interwale siatki nie mniejszym niż sto metrów. Utrzymuje się dotychczasowe zwolnienia z tytułu przepisów zawartych w ustawie *o infrastrukturze informacji przestrzennej*. Udostępnienie w tym trybie wymaga licencji typu P.

Dawid Wesolowski;

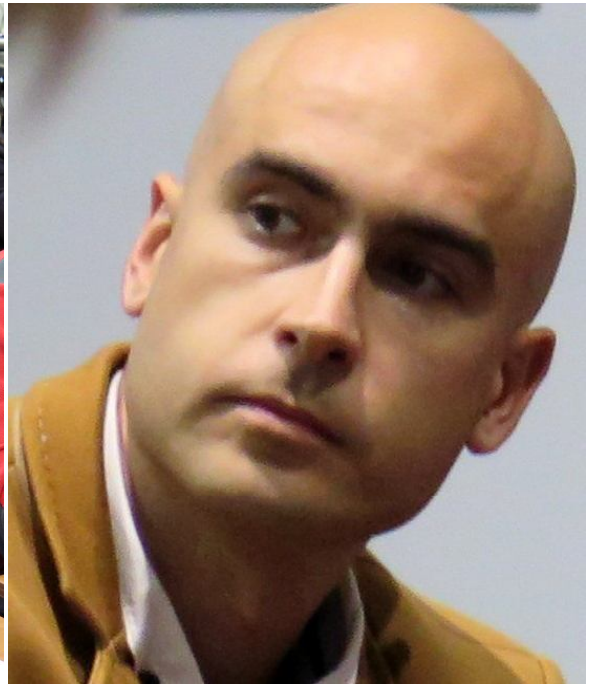
... uczestnicy narady podczas przerwy kawowej ...

Nie pobiera się opłaty za udostępnienie w *formie elektronicznej zbiorów danych* zasobu w celu: edukacyjnym; prowadzenia badań naukowych oraz prac rozwojowych; realizacji przez służby specjalne zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Zwolniony od opłat za udostępnienie jest wykonawca prac geodezyjnych wykonywanych w celu realizacji zadań organów administracji geodezyjnej i Głównego Geodety Kraju, po podpisaniu umowy w sprawie udzielenia zamówienia publicznego obejmującego takie prace.

Wzory obowiązujących formularzy: zgłoszenia prac geodezyjnych/kartograficznych; zawiadomienia o wykonaniu zgłoszonych prac; protokołu weryfikacji zbiorów danych przekazywanych do zasobu są podane w załącznikach do rozporządzenia MAiC z dnia 8 sierpnia 2014 roku w sprawie formularzy ...

dyskusja była interesująca ...;

Jacek Gezela

Dokument obliczenia opłaty jest regulacją *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy o finansach publicznych, zawiera wysokość należnej opłaty oraz sposób jej wyliczenia i nie stanowi podstawy do egzekucji. Podstawę do egzekucji stanowi decyzja administracyjna, pojawiająca się w przypadku sporu i wydana przez właściwy organ służby geodezyjnej, na podstawie przepisów ustawy *Pgik* (nie ustawy o finansach publicznych). Przytoczono kilka przykładów dotyczących pobierania opłat za udostępnione materiały do prac zgłoszonych przed dniem 12 lipca 2014 roku, przy tym zauważono, że przepisy nie przewidują zwrotu opłaty pobranej zgodnie z przepisami obowiązującymi przed tą datą.

... uczestnicy konferencji podczas dyskusji, przemawia Aneta Lubarska

Przyjęcie zbiorów danych i innych materiałów do zasobu organ służby geodezyjnej potwierdza wpisem

do ewidencji materiałów tego zasobu. Jednocześnie następuje opatrzenie dokumentów przeznaczonych dla zamawiającego odpowiednimi klauzulami urzędowymi. Za uwierzytelnienie dokumentów opracowanych przez wykonawców prac geodezyjnych, co do zgodności tych dokumentów z danymi zawartymi w bazach danych lub z dokumentacją przekazaną przez tego wykonawcę do zasobu organy prowadzące zasób geodezyjny pobierają opłaty. W przepisach podano wzór klauzuli, którą opatruje się dokumenty dla zamawiającego.

Zgłaszając zakończenie prac wykonawca do zawiadomienia dołącza operat techniczny, a dokumentów przeznaczonych dla zamawiającego nie, ale ich kopia powinna być włączona do operatu. Procedura związana z przyjęciem operatu technicznego do zasobu może zakończyć się decyzją administracyjną, w przypadku odmowy. Przyjęcie wyników prac do zasobu nie jest równoznaczne ze zgłoszeniem do uwierzytelnienia materiałów przeznaczonych dla zamawiającego. Uwierzytelnienie jest odrębnym postępowaniem, na wniosek wykonawcy prac geodezyjnych albo zamawiającego. Opłata za pierwszy egzemplarz uwierzytelnianego dokumentu wynosi 50.- złotych, a za każdy kolejny egzemplarz tego samego dokumentu 5.- złotych.

Nieuprawnione wykorzystanie materiałów zasobu ma miejsce wtedy, gdy korzysta się z nich bez licencji lub niezgodnie z warunkami licencji, albo udostępnia się je, wbrew postanowieniom licencji, osobom trzecim. Podlega ono karze pieniężnej, którą ustawa ustaliła w wysokości dziesięciokrotności opłaty za udostępnienie tych materiałów. Karę pieniężną nakładają w drodze decyzji administracyjnej: Główny Geodeta Kraju, gdy naruszenie dotyczy materiałów centralnego zasobu; wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, gdy naruszenie dotyczy materiałów zasobu wojewódzkiego lub powiatowego.

Prezentacja zawierała szereg pytań dotyczących naliczania opłat. Odpowiedzi na nie wskazywały na potrzebę bardziej wnikliwego zapoznania się z przepisami obowiązującymi dawniej i wprowadzonymi ostatnią nowelizacją ustawy *Pgik*.

Magdalena Golec w ostatniej rozmowie z Prezesem Kazimierzem Bujakowskim;

Kazimierz Bujakowski podsumowuje naradę służby geodezyjnej ...

Dyskusję zapoczątkowało pytanie „co zrobić, gdy uczelnia niepubliczna oczekuje udostępnienia baz danych miasta (Człuchów), pozostających w dyspozycji zasobu powiatowego”? W odpowiedzi na nie Główny Geodeta Kraju *Kazimierz Bujakowski* uznał, że oczekiwanie jest sformułowane zbyt ogólnie. Może warto je uściślić, w uzgodnieniu z zainteresowanym i po wskazaniu przez niego celu jakiego mają one służyć, łatwiej będzie zaspokoić potrzeby.

Dyskusja była wielowątkowa i choć przedkładano pewne propozycje rozwiązań szczegółowych, innych niż obowiązujące w znowelizowanym prawie geodezyjnym, to wystąpienia w głównej mierze zawierały pytania o praktyczne postępowanie przy naliczaniu opłat za udostępnianie danych i materiałów zasobu. Pytania dotyczyły: narady koordynacyjnej i znaczenia jej ustaleń; stosowania tabel i współczynników przy naliczaniu opłat w warunkach zarysowanych udostępnianiem konkretnych danych zasobu; sposobu

prowadzenia weryfikacji danych zgłoszonych do przyjęcia do zasobu; uwierzytelnienia dokumentów dla zamawiającego; aktualizacji baz danych wynikami prac zgłoszonych do organu służby geodezyjnej. Sugerowano wprowadzenie pewnych zmian, poprzez zastosowanie współczynników korygujących do opłaty ryczałtowej za uwierzytelnienie dokumentów.

Dokonując podsumowania narady Prezes *Kazimierz Bujakowski* podziękował za obecność i aktywny w niej udział wielu osób. Takie narady mają duże znaczenie „dla nas”. W przeprowadzonej nowelizacji ustawy *Pgik* chodziło także o ujednoczenie w kraju procedur i postępowań przy ustalaniu wysokości opłat. Wprowadzone do stosowania współczynniki nie mają charakteru uznaniowego, a są obiektywne. Ujednoczeniu postępowania ma też służyć podejmowanie decyzji administracyjnych, gdy pojawią się spory. Dokument obliczenia opłaty „*uwolni nas od wydania 4.5 mln decyzji administracyjnych*”. Choć pobieranie opłaty przed udostępnieniem danych i materiałów stanowi pewną uciążliwość dla wykonawcy prac geodezyjnych, to taka praktyka pozwala na unikanie kłopotów z egzekucją należności. Ustawa nowelizująca *Prawo geodezyjne i kartograficzne* była przygotowana w krótkim czasie, co nie pozwoliło na uniknięcie pewnych niedopatrzeń. Zapewne stosowanie jej przepisów wskaże na potrzebę wprowadzenie pewnych zmian. Pamiętać jednak trzeba, że dzięki niej „*uniknęliśmy luki prawnej, gdyż nie byłoby podstaw, po 12 lipca 2014 roku, do pobierania przez ośrodek dokumentacji geodezyjnej opłat za świadczone usługi*”.

„*Szanowni Państwo! Dziękuję za dyskusję, za spotkanie. Jeśli udało się wyjaśnić część wątpliwości, to narada osiągnęła cel. Dziękuję organizatorom, Pani Wojewodzie za obecność na naradzie i gościnność*”.

Robert Cieszyński zamykając naradę podziękował za obecność „*u nas władz geodezyjnych*” i dodał: „*my jesteśmy otwarci na takie spotkania*”.

smw

PS Podczas przerwy w obradach goście konferencji mieli okazję złożenia kurtuazyjnej wizyty Pani Ewie Mes. Spotkanie przebiegało w atmosferze życzliwego z troskaniem nad ważnymi sprawami dla geodezji w województwie. Decyzja Związku Powiatów Województwa Kujawsko-Pomorskiego o modernizacji egib, jednolicie we wszystkich powiatach jest dumą miejscowych władz, a jej rezultaty są oczekiwane z wielką uwagą. Pamiątką po tym spotkaniu był album prezentujący piękno przyrody naszego województwa.

Obradowała Główna Komisja Etyki Zawodowej SGP

Główna Komisja Etyki Zawodowej Stowarzyszenia Geodetów Polskich odbyła posiedzenie w dniu 27 października 2014 roku. Otwierając spotkanie jej przewodniczący *Jerzy Barański* zaproponował jako główny punkt porządku obrad ocenę skutków wprowadzonych ostatnio do *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* zmian przepisami ustawy z dnia 5 czerwca 2014 roku. W opinii obecnych na zebraniu członków Komisji, opartej na przekazywanych im uwagach przez wykonawców, jak i doświadczeniach własnych, nowelizacja ustawy była uzasadniona. Nieco gorzej przedstawia się ocena skutków stosowania nowych przepisów w praktyce, bowiem nowe uregulowania zaskakują niekorzystnie zarówno wykonawców prac geodezyjnych, jak i ujawniają nieprzygotowanie ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej do sprawnej obsługi klientów w nowej formule prawnej.

Przewodniczący Jerzy Barański otwiera zebranie Komisji Etyki Zawodowej SGP;

Bożena Tabisz

Przyznano, że zasada pobierania opłaty „z góry” jest słuszna i celowa, wynika z potrzeby unikania niedogodności związanych z egzekucją należności nieuiszczonych przez nierzetelnych użytkowników danych i materiałów z zasobu geodezyjnego. Wskazano też na realną trudność w przygotowaniu danych, które w pełni zaspokoją potrzeby wykonawcy w terenie.

Jerzy Barański, Stanisław Marcin Wiliński, Bożena Tabisz, Jan Cegła

W głównej mierze chodzi tu o opisy topograficzne punktów osnowy geodezyjnej. Ośrodek dokumentacji geodezyjnej bardzo często nie dysponuje aktualną informacją o stanie znaków

stabilizacyjnych udostępnianych geodecie punktów, jak i wizurach na punkty sąsiednie. Brak takiej informacji może być powodem dodatkowej mitręgi, związanej z pozyskaniem danych o punktach osnowy, na których geodeta mógłby oprzeć wykonanie zgłoszonej już pracy, bo przecież ... „*najpierw trzeba wnieść opłatę ...*”.

Jerzy Barański, Bożena Tabisz, Jan Cegła;

Jerzy Barański, Bożena Tabisz

Przy okazji omawiania powyższej kwestii rozważano sugestie pewnego „*poluzowania*” tej generalnej zasady odnoszącej się do pobierania opłaty i zastosowania praktyki polegającej na pobieraniu opłaty zryczałtowanej „*z góry*”, a wysokość należności za dodatkowo pozyskiwane dane i materiały ustalić podczas przyjmowania wyników wykonanych prac do zasobu. Tak zarysowana propozycja wymaga bardziej wnikliwego rozpatrzenia i uregulowania, zgodnego z wymogami prawa.

Nieaktualny stan materiałów dotyczących punktów osnowy geodezyjnej może wskazywać na zaniechanie wymogu, wedle którego geodeta powinien dokonać zmian aktualizujących opis topograficzny punktu, do którego chciał, albo nawiązał wykonywane pomiary. Ujawniono tu pewien aspekt etycznego postępowania geodety, a może jego braku w postępowaniu fachowym, kiedy po stwierdzeniu na gruncie braku znaków stabilizacyjnych, albo braku do nich bezpośredniego dostępu (asfalt, kostka brukowa, itp.) na szkicu polowym podaje on symbol punktu, bez jakiegokolwiek rzeczowej o nim refleksji.

Użyczenie pieczętki przez geodetę uprawnionego, to zadra na rzetelności naszej grupy zawodowej. Jak z tym procederem uporać się? Podkreślano, że ta bolesna praktyka jest gorzkim uświadomieniem sobie etycznego relatywizmu, nawet etycznego upadku geodetów, częstokroć będących już na emeryturze.

Wracając do oceny skutków działania znowelizowanej ustawy *Prago geodezyjne i kartograficzne* uznano, że nowe przepisy sprzyjają firmom większym, lepiej zorganizowanym. Przy tym akcentowano mocno „*wyprzedzenie*” przepisami stan przygotowania zasobu i materiałów do oczekiwanej formy, która by mogła sprzyjać sprawniejszemu ich udostępnianiu zainteresowanym, głównie wykonawcom prac geodezyjnych. Nowe uregulowania nie są korzystne dla „*firm kadrowych*”, jednoosobowych.

Na propozycję *Jerzego Barańskiego*, aby Komisja dokonała oceny zgromadzenia geodetów przed gmachem Sejmu w dniu 9 września 2014 roku uznano, że zastosowana tam forma wyrażenia niezadowolenia była niegodna sprawy, o którą chodziło. Dialog i dyskusja z Głównym Geodetą Kraju na każdy temat mogą być środkiem wzmacniającym relacje między stronami i prowadzić do lepszego zrozumienia przyczyn niezadowolenia. Niewybredne w formie hasła i pokrzykiwania nieprędko przyniosą oczekiwane skutki.

Komisja uznaje, że nowelizacja ustawy *Prago geodezyjne i kartograficzne* była potrzebna, ale nie jest ona w pełni zadowalająca.

Komisja wyraża zaniepokojenie spychaniem obecności geodety w procesie inwestycyjnym do roli podrzędnego wykonawcy, który „*... rzuci reper i wyznaczy punkty osi ...*”. W projekcie kodeksu urbanistyczno-budowlanym brak jest zapisów, które można uznać, że zapewnią geodecie właściwą jego rolę w procesie inwestycyjnym i odpowiednie miejsce na placu budowy”.

smw

„ ... praca społeczna w Stowarzyszeniach nie jest wolontariatem ... ”

Z Waldemarem Sztukiewiczem

Prezesem Wielkopolskiego Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich

rozmawia

Stanisław Marcin Wiliński
redaktor „Przeгляdu Geodezyjnego”

Wielkopolskie środowisko geodetów charakteryzuje się wielką aktywnością, stanowiło i pozostaje odniesieniem dla innych ośrodków organizujących działalność społeczną i zawodową dla swych członków. Dlatego z dużym zadowoleniem przyjmuję zgodę na rozmowę o tym co było, co jest, i o zamierzonych działaniach Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Poznaniu.

Drogi Waldemarze, znamy się od lat i pozwól, że tak będę się do Ciebie zwracał. Zastanawiam się, czy uznasz za początek poznańskiej geodezji rok 1728, kiedy został opracowany przez Jana Rzepeckiego plan Poznania, uznany za pierwszą mapę gospodarczą miasta?

Wykonane w technice miedziorytu dzieło ławnika i kasjera miejskiego Jana Rzepeckiego jest pierwszą mapą (planem) miasta i okolic, powstała po wieloletnich wojnach, które spowodowały duże zniszczenia w całej aglomeracji miejskiej. Mapa obejmuje miasto w murach, Ostrów Tumski oraz prawo- i lewobrzeżne dzielnice. Pokazano na niej, dwoma sposobami, informacje topograficzne: tereny podmiejskie w konwencji pejzażu oraz miasto w uproszczonym rzucie ortogonalnym. Pierwsza metoda ukazała zasięg jurysdykcji na terenach podmiejskich, druga posłużyła starannemu uwidocznieniu kwartałów zabudowy w obrębie murów. Rozrysowując centrum miasta Rzepecki posługiwał się opracowaniem nazwanym „*Rewizją miasta JKM Poznania*”, którą sporządził osobiście. Zanotował w niej nazwiska właścicieli działek, ich zawody, wymiary nieruchomości (w krokach) i stan budynków oznaczył też, za pomocą kolorów, rodzaje (formy) własności. Nigdy wcześniej nie wykonano tak dokładnych pomiarów i obliczeń oraz w oparciu o nie kartograficzną prezentacji, a także nigdy wcześniej nie pokazano w tak pełny sposób stosunków własnościowych w ówczesnym mieście. Do 1945 roku powiększona kopia mapy wisiała w Sali Złotej poznańskiego ratusza.

Tak więc w 1728 roku geometra Jan Rzepecki sporządził, na podstawie wyników pomiaru, pierwszą mapę i pierwszy rejestr katastralny miasta Poznania

Na zorganizowanych w 1978 roku obchodach i konferencji naukowo-technicznej „250 LAT GEODEZJI MIASTA POZNANIA”, w wyniku wspólnych badań geodetów i historyków (część map miasta znajduje się do dzisiaj w Berlinie) przyjęto rok opracowania tej mapy jako początek poznańskiej geodezji. Mapy, która sporządzona została jeszcze w Polsce przedrozbiorowej i przez Polaka.

To pytanie miało znaczny akcent sentymentalny. O działalności stowarzyszeniowej geodetów można mówić, gdy Polska odzyskała niepodległość. Czy mógłbyś naszkicować działania organizacyjne poznańskich geodetów w okresie międzywojennym?

W tej części Wielkopolski, która znalazła się pod zaborem pruskim utrudniano i ograniczano Polakom

uzyskanie wykształcenia w zawodzie geodety. Nie było wówczas szkół zawodowych dających stopień mierniczego i technika. Szkoły wyższe na stopień inżyniera geodety działały tylko na terenie rdzennych Niemiec, a nieliczni absolwenci, Polacy, zatrudniani byli też w Niemczech. Przygotowywanie kandydatów narodowości polskiej na techników geodetów odbywało się od ucznia, który po dwóch latach nauki zostawał kreślarkiem, a po dłuższej praktyce przyznawano tytuł technika. Dlatego też kadra techniczna geodetów po odzyskaniu niepodległości była niewielka. W celu zapewnienia sprawnego działania służby geodezyjnej zasilano ją fachowcami spoza Wielkopolski, między innymi ze Lwowa.

Do 1887 roku nie było w Poznaniu żadnej organizacji technicznej. Inżynierowie i technicy działali w Towarzystwie Przemysłowym lub w utworzonym w 1857 roku Towarzystwie Przyjaciół Nauk (TPN). W 1887 roku przy tym Towarzystwie utworzono Wydział Techniczny. W 1907 roku powstała samodzielna organizacja – Towarzystwo Inżynierów Polskich, która po zmianie nazwy na Stowarzyszenie Techników Polskich istniała do 1950 roku. W tym Stowarzyszeniu działali przedstawiciele wielu zawodów technicznych, w tym geodeci (mierniczowie). Jednym z wybitniejszych jego działaczy był geodeta inż. Ignacy Kaczmarek.

Od 1926 roku, na mocy uchwalonej przez Sejm ustawy, rozpoczął działanie Związek Mierniczych Przysięgłych przekształcony w 1935 roku w Stowarzyszenie Mierniczych Przysięgłych RP. Organizacje te miały lokalne oddziały w kraju, w tym również w Poznaniu. Ostatni zjazd Stowarzyszenia odbył się w Poznaniu w czerwcu 1939 roku.

Lata po drugiej wojnie światowej także przed geodetami stawały nowe zadania stowarzyszeniowe i zawodowe. Jak rozwiązywali je geodeci wielkopolscy?

W czasie drugiej wojny światowej zginęło wielu geodetów. Zmiana granic i przemieszczenia ludności oraz zmienione realia polityczne stworzyły nowe warunki i postawiły nowe zadania przed geodetami również wielkopolskimi. Wynikały one z Dekretu z 1945 roku *o pomiarach kraju i organizacji miernictwa* oraz polityki jaką prowadziły władze w stosunku do geodetów. Natomiast w dalszym ciągu funkcjonowały organizacje geodetów działające w okresie międzywojennym. Do 1950 roku działało Stowarzyszenie Techników Polskich. W 1945 roku reaktywowano działalność Wojewódzkiego Oddziału Stowarzyszenia Mierniczych które prowadziło działalność do 1952 roku. W 1953 roku zmieniono na krajowym zjeździe nazwę ze Stowarzyszenia Mierniczych na Stowarzyszenie Geodetów Polskich. Dotyczyło to również naszego Oddziału.

Poczet przewodniczących i prezesów wielkopolskiego stowarzyszenia geodetów składa się ze znakomitych fachowców i społeczników. Czy zechciałbyś przybliżyć sylwetki tych najbardziej znaczących dla geodezji wielkopolskiej?

Wymienię tylko niektórych:

Kazimierz Nowakowski był jednym z pierwszych Przewodniczących naszego Oddziału. Zasłużył się szczególnie jako aktywny działacz i budowniczy Domu Technika NOT w Poznaniu.

Jerzy Piotrowski, członek Honorowy naszego Stowarzyszenia, Przewodniczący Oddziału SGP w latach 1974-1983. Od 1984 do 2010 roku był aktywnym działaczem Głównej Komisji Rewizyjnej SGP, pełniąc w niej różne funkcje od członka do Przewodniczącego. Do dzisiaj Kolega Jurek wspomaga nasz Oddział jak i Zarząd Główny SGP swoim doświadczeniem, radą i pomocą. Był współautorem i jednym z organizatorów konferencji specjalistycznych „*Dni Geodezji i Kartografii na MTP*”. Konferencje te, odbywane w latach 1969-1993, gromadziły liczne grono uczestników. Do końca lat 80-tych było to okno na świat w zakresie sprzętu i technologii geodezyjnych i kartograficznych. Na szczególne podkreślenie zasługuje jego inicjatywa ufundowania przez geodetów Wielkopolskich sztandaru dla naszego Stowarzyszenia, co nastąpiło w 1979 roku.

Włodzimierz Kuberka funkcję Przewodniczącego Oddziału pełnił w latach 1984-1992. Był również inicjatorem i współorganizatorem „*Dni Geodezji i Kartografii na MTP*”, organizatorem i uczestnikiem wielu konferencji i szkoleń specjalistycznych, czynnym nauczycielem akademickim i wykładowcą w szkołach średnich. Do dzisiaj, w miarę posiadanego czasu, stara się uczestniczyć w działalności naszego Oddziału.

Zdaję sobie sprawę, że nie jestem w stanie wymienić wszystkich Przewodniczących oraz wielu innych zasłużonych działaczy naszego Oddziału, ale przy tej okazji chciałbym im serdecznie podziękować za ofiarną działalność w SGP i wspieranie działań naszego Oddziału.

Możemy chyba przejść do działań Oddziału w okresie kiedy Ty sprawujesz obowiązki Prezesa. Kiedy to się zaczęło i co nowego pojawiło się wtedy w działalności poznańskiej organizacyjnej?

Obowiązki Prezesa Oddziału objąłem w 1992 roku. Był to dla wszystkich Stowarzyszeń Naukowo Technicznych NOT trudny czas, który zresztą trwa do dzisiaj. Opiszę to na przykładzie naszego Stowarzyszenia. Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne NOT przestały być popierane, a ich rolę zrównano z innymi nowymi stowarzyszeniami, zwykłymi lub rejestrowymi. Obecnie, zgodnie z przepisami, można powołać stowarzyszenie mało liczne, ale rangę będzie miało taką samą jak duże Stowarzyszenia N-T. Ponadto, rozpoczęła się wtedy likwidacja dużych przedsiębiorstw geodezyjnych, a tym samym rozwiązywano kolejne koła zakładowe i terenowe. Dlatego obecnie działacze SGP muszą brać zwolnienie z pracy aby móc uczestniczyć w zebraniach, trudniej jest zbierać składki, bowiem łatwiej i skuteczniej było pobierać je co miesiąc, za zgodą członków, przez zakłady pracy. Wszystko w Stowarzyszeniach stało się dobrowolne. Bezinteresowna praca społeczna w Stowarzyszeniach nie jest wolontariatem, a działacze wolontariuszami. Stąd nastąpił duży odpływ członków Stowarzyszeń i likwidacja kół, a tym samym zmniejszenie działalności, szczególnie, że za każdą organizacją imprezy kryją się koszty. Poza tym spotkaliśmy się z zarzutami, że jesteśmy organizacją w starym stylu.

Wszystko to wpłynęło i wciąż wpływa na naszą działalność. Otrzymujemy jednak wsparcie dla naszej działalności oraz współpracujemy (i współpraca ta układa się bardzo dobrze) z Piotrem Florkiem Wojewodą Wielkopolskim oraz Lidią Danielską Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego. Współpracujemy także z Piotrem Liberskim Geodetą Województwa oraz geodetami powiatowymi: Andrzejem Krygierem, dyrektorem ZGiKM GEOPOZ i Jerzym Wiktoro, dyrektorem wydziału geodezji Starostwa Poznańskiego. Z ich strony uzyskujemy znaczną pomoc. Nasze wysiłki i działania wspierają materialnie dyrektorzy i prezesi przedsiębiorstw i firm geodezyjnych oraz innych jednostek. Z takim poparciem możliwe było podjęcie działalności w nowych kierunkach.

Jaki obszar aktywności zawodowej i stowarzyszeniowej stał się przedmiotem zainteresowania Zarządu Oddziału?

Próbowaliśmy prowadzić dalszą działalność według wypracowanych i sprawdzonych wcześniej wzorów. Niestety, nie wszystko udawało się kontynuować. Na przykład, w 1995 roku zorganizowaliśmy konferencję „Dni Geodezji na Międzynarodowych Targach Poznańskich”. Chociaż włączyliśmy do programu tematykę ekologiczną i wzięły w niej udział firmy branżowe, to zauważyliśmy, że ta impreza już nie jest, jak dawnej „oknem na świat”, a „Dni Geodezji na MTP” przeszły do historii. Dlatego zaczęliśmy poszukiwać innych obszarów działalności zawodowej oraz stowarzyszeniowej. W nowej rzeczywistości potrzebne były rozwiązania uwzględniające realia społeczne i finansowe, jak też odmienione nieco zainteresowania geodetów.

Skupiliśmy się na następujących tematach:

- propagowanie naszego zawodu wśród społeczeństwa, stowarzyszeń technicznych i instytucji,
- ochrona dorobku historyczno-materialnego naszego zawodu, głównie map i dokumentów, w związku z powszechnie wkraczającą do geodezji i kartografii cyfryzacją,
- współdziałanie z uczelniami wyższymi i szkołami zawodowymi, w zakresie prezentacji zagadnień geodezyjnych w wykonawstwie i administracji,
- współpraca z władzami państwowymi i samorządowymi oraz administracją geodezyjną i ośrodkami dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej,
- prezentowanie nowych rozwiązań technicznych i technologicznych w geodezji i kartografii.

Co zdecydowało o podjęciu współpracy z innymi stowarzyszeniami i instytucjami Poznania?

Wyjście z naszą działalnością na zewnątrz umożliwiała bliższe zapoznawanie działalności innych stowarzyszeń i instytucji oraz na nawiązanie kontaktów osobistych, które pozwoliły na rozpoczęcie współpracy i współdziałania w przeprowadzaniu wspólnych przedsięwzięć. Ze strony różnych instytucji pozyskaliśmy również wsparcie, szczególnie w zakresie technicznym i organizacyjnym.

Jednym z przykładów współpracy i współdziałania jest wydanie reprintów trzech instrukcji technicznych, charakterystycznych dla prac geodezyjnych na obszarze byłych zaborów:

- Instrukcji Technicznej z 1926 roku,
- Instrukcji Katastralnej II dla pomiarów uzupełniających,
- Instrukcji Technicznej obowiązującej przy wykonywaniu prac pomiarowych związanych z

przebudową ustroju rolnego z 1931 roku.

Staranne wydanie tych instrukcji zawdzięczamy współpracy Wielkopolskiego Zrzeszenia Geodetów Powiatowych, ZGiKM GEOPOZ i Oddziału Wielkopolskiego SGP. Ta inicjatywa, do realizacji której przyczynili się szczególnie Andrzej Krygier, Roman Gęzikiewicz oraz Robert Łuczyński, stanowi przyczynek do działania na rzecz zachowania dziedzictwa kultury techniczno-materialnej w naszym kraju. Instrukcje te pokazują jak opracowywano przepisy dawniej, było w nich stosunkowo mało, ale konkretnych, jasno i zwięźle sformułowanych treści, popartych dużą ilością przykładów i praktycznych rozwiązań.

Reprint Instrukcji technicznych z dwudziestolecia międzywojennego

Czy wyjście z działalnością poza obszar geodezji zawierało pewne ryzyko? Jak udało się je przełamać?

Zawsze takie ryzyko istnieje. Nawiązanie kontaktów zewnętrznych pozwoliło na lepsze zrozumienie problemów innych branż, a im z kolei poznać nasze zasady działania i rozwiązywania problemów. Na przykład, od dwóch lat prezentujemy nasze zagadnienia dotyczące prac geodezyjnych w budownictwie na Konferencji Naukowej połączonej z Warsztatami Nadzoru Inwestorskiego w Wałczu. W Konferencji tej uczestniczą pracownicy budownictwa, inspektorzy nadzoru, naukowcy z regionów północno-zachodniej Polski, a także przedstawiciele władz Ministerstwa Infrastruktury i Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego. W zeszłym roku postulaty geodezyjne w imieniu naszego stowarzyszenia zaprezentował Stanisław Cegielski Prezes Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Dotyczyły one uznania geodety za pełnoprawnego uczestnika procesu inwestycyjnego. W 2014 roku prezentowaliśmy zmiany *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* i związek tych zmian z przebiegiem procesu budowlanego.

Podjęliście współpracę z architektami, kartografami, z uczelniami Wrocławia, Poznania, Łodzi. Czym ona zaowocowała?

Współpracujemy z władzami uczelni i poszczególnymi naukowcami, co pozwala na korzystanie z potencjału intelektualnego zespołów naukowych oraz śledzenie postępu w prowadzonych badaniach oraz wymianę doświadczeń. Wyniki tej współpracy prezentowane są później na naszych zebraniach i organizowanych przez nas konferencjach.

Korzystając ze sposobności, chciałbym przedstawić tu organizowane przez uczelnie, przy współudziale Międzyuczelnianego Koła SGP, inicjatywy:

Cykl Konferencji „Wiosna w geodezji”

Zakład Geodezji na Wydziale Budownictwa Lądowego i Inżynierii Środowiska Politechniki Poznańskiej prowadził w 1997 roku różnorodne badania nad możliwościami wykorzystania nowej wówczas techniki GPS/RTK w pomiarach geodezyjnych. We współpracy z Politechniką Poznańską i firmą Zeiss, zorganizowaliśmy konferencję naukową poświęconą tej tematyce. Dostrzeżona, potencjalnie duża użyteczność techniki RTK i jej konkurencyjność w stosunku do tradycyjnych metod

pomiaru, została potwierdzona i przyniosła wzrost aktywności zawodowej licznych zastępów geodetów. Organizowane konferencje o tej tematyce zyskały miano „*Wiosna w geodezji*”.

W ślad za wielce owocną konferencją pierwszą, zgodnie z ideą ujętą w jej nazwie, podjęto starania organizacyjne i zrealizowano cykl kilku kolejnych spotkań, które odbyły się w latach: 2003 („Integracja i jakość prac geodezyjnych”), 2005 („Teoria i praktyka współczesnej fotogrametrii i teledetekcji”), 2007 („Geodezja i kartografia w ochronie środowiska przyrodniczego”) oraz 2009 („Nowoczesne techniki pomiarowe w nauce i technice”). Współorganizatorami kolejnych konferencji były Politechnika Poznańska, a od roku 2005 również Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, kiedy to rozszerzono nazwę konferencji na „*Wiosna w geodezji i kartografii*”. Po 2009 roku nastąpiła przerwa w organizowaniu spotkań z tego cyklu, z uwagi na zaangażowanie głównych organizatorów: Ireneusza Wyczałka (PP) i Lecha Kaczmarka (UAM), w pracę naukową oraz inne zadania na macierzystych uczelniach.

Konferencje z cyklu „*Wiosna w geodezji i kartografii*” zainteresowały liczne grono uczestników i zawsze spotykały się z żywym zainteresowaniem. Zyskiwały też poparcie władz geodezyjnych szczebla krajowego (Główny Geodeta Kraju) i regionalnego (Geodeta Województwa i Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego), a przede wszystkim Wojewody Wielkopolskiego. Zarząd Oddziału wielkopolskiego SGP, licząc na ponowne zaangażowanie Ireneusza Wyczałka i Lecha Kaczmarka, planuje powrót do tych konferencji, zapewne w nowej formule.

Konferencje zakładów i katedr geodezji na wydziałach niegeodezyjnych

Do 2012 roku w Poznaniu działały dwie uczelnie technicznym: Politechnika Poznańska i Uniwersytet Przyrodniczy, na których są prowadzone wykłady z przedmiotów geodezyjnych, na takich kierunkach niegeodezyjnych, jak budownictwo, inżynieria środowiska czy melioracje. Takich uczelni na terenie kraju można naliczyć prawie trzydzieści. Zatrudnieni tam pracownicy od lat spotykali się w celu nawiązywania kontaktów i dzielenia się doświadczeniami z zakresu dydaktyki i nauki. Organizowane w latach powojennych spotkania w okresie centralnego sterowania działalnością uczelni poświęcone były głównie ujednoczeniu programów nauczania. Później coraz większą wagę przykładano do prezentacji dorobku naukowego. Konferencje są organizowane w różnych ośrodkach. SGP zaangażowało się we współpracę z Politechniką Poznańską i uczestniczyło w organizacji dwóch takich spotkań: w 1995 i 2012 roku. Pierwsze z nich, na Politechnice, zgromadziło około stu reprezentantów świata nauki i obejmowało tyleż tematów naukowych co dydaktycznych. Drugie, bogatsze w formie, zebrało 60 uczestników, wśród których znaleźli się też studenci z rzeszowskiego Koła Naukowego Geodetów *Glob*. Uczestnikiem był także gość z zagranicy.

Stacja Ekologiczna Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Jeziorach

Stowarzyszenie od wielu lat współpracuje z Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Szczególną rolę w tych kontaktach pełni Stacja Ekologiczna UAM w Jeziorach, położona w Wielkopolskim Parku Narodowym, około 20 km od Poznania. To tutaj, począwszy od 1999 roku było zorganizowanych kilka konferencji naukowo-technicznych z cyklu „*Wiosna w geodezji i kartografii*”. Sala konferencyjna, pracownia komputerowa i zaplecze noclegowe sprzyjają organizowaniu spotkań i narad, a także szkoleń specjalistycznych. Ponadto Stacja Ekologiczna uczestniczy w szeregu ciekawych działaniach badawczych o charakterze inwentaryzacyjno-prognostycznym, jak np. opracowanie koncepcji rozwoju przestrzennego Metropolii Poznańskiej, przez co budzi zainteresowanie środowiska geodezyjnego tak aktualnymi sprawami. Kierownikiem Stacji jest Lech Kaczmarek, członek Zarządu Oddziału SGP w Poznaniu.

Cykl seminaryjny „*Rozwój obszarów wiejskich*” odbywany w Szreniawie, w gościnnych murach muzeum rolnictwa, ma szeroką tematykę prezentacji. Czy w tym tkwi jego atrakcyjność skupiająca liczne grono uczestników spotkań?

Każdego roku, w listopadzie, Oddział Wielkopolski Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu oraz Muzeum Narodowe Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie organizują Seminarium z cyklu „*Rozwój Obszarów Wiejskich*”. Spotkania te mają charakter otwarty. Uczestniczą w nich zainteresowani przedstawiciele różnych branż. Prezentowana jest tematyka rozwoju obszarów wiejskich, katastru oraz ewidencji gruntów. Omawiane są aktualne problemy gospodarowania nieruchomościami rolnymi. W dyskutowane są zagadnienia reprivatyzacji, rejestracji praw własności oraz budowy katastru w Polsce, w ujęciu historycznym, wykorzystania istniejących

dokumentów katastralnych, omawiane są także sprawy scaleń, wymiany i podziałów gruntów, przekształceń struktury obszarów wiejskich i ich użytkowania ze szczególnym uwzględnieniem aglomeracji miejskich.

Kolejne, IX Seminarium, odbędzie się 5 listopada 2014 roku. Zapraszamy do udziału.

Warto podkreślić, że inicjatywa seminariów wyszła, w 2006 roku, od prof. Janusza Gołaskiego i jego propozycji zorganizowania wystawy o reformie rolnej oraz problemach z odzyskaniem utraconych majątków ziemiańskich. Inicjatywę zwoływania seminarium poparli dyrektorzy z Departamentu Gospodarki Ziemią Ministerstwa Rolnictwa Jan Bielański i Jerzy Kozłowski, którzy aktywnie wspomagają nas do dziś. Do osób najbardziej zaangażowanych w organizację szreniawskich konferencji należą: Teresa Dzikowska, Maria Jankowska, Lech Kaczmarek, Tadeusz Kośka, Andrzej Konoplicki, Włodzimierz Kunach i Wojciech Mielewczyk. Popiera naszą imprezę dyrektor Muzeum Jan Maćkowiak. Korzystamy też ze wsparcia Przewodniczącego Sekcji Geodezji Rolnej i Leśnej SGP Tadeusza Kuryłowicza. Od 2013 roku uczestniczą w naszym Seminarium przedstawiciele Oddziału Terenowego Agencji Nieruchomości Rolnych w Poznaniu.

Ważnym osiągnięciem jest obecność tematyki geodezyjnej na konferencjach kartografów. Jakże ma to znaczenie dla poznańskiej geodezji?

Nawet w tytule naszego Prawa mamy kartografię, zatem zupełnie naturalną rzeczą jest współpraca geodetów z kartografami. Tym bardziej, że w myśl przepisów znowelizowanego *Prawa geodezyjnego i kartograficznego*, mapa może stać się, w pewnym zakresie, opracowaniem autorskim geodety, wykonawcy prac terenowych. A w tym zakresie kartografia będzie bardzo pomocna.

Zagadnieniami historycznych badań dokumentów geodezyjnych i map zajmowali się pracownicy Katedry Geodezji i Kartografii Środowiska Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z prof. Januszem Gołaskim na czele. Stąd łatwo było, dzięki również życzliwej postawie prof. Beaty Medyńskiej-Gulij, Kierownika Zakładu Kartografii i Geomatyki Wydziału Nauk Geograficznych i Geologicznych UAM, nawiązać owocną współpracę. Uczestniczyliśmy w dwóch konferencjach kartograficznych prezentując między innymi mapy wielkoskalowe w ujęciu historycznym. Wspieraliśmy też, utworzenie i otwarcie w 2013 roku, na tym Wydziale kierunku Geodezja i Kartografia, kształcącego studentów w trybie zaocznym.

Skoro jesteśmy przy konferencjach, to chyba nie można pominąć cyklu konferencji historycznych, poświęconych kształtowaniu się wielkopolskiego odcinka granicy odradzającej się Polski po zaborach. Jakże były najbardziej istotne zagadnienia podnoszone na tych spotkaniach?

Z okazji przygotowań do obchodów 90. rocznicy wybuchu Powstania Wielkopolskiego, obchodzonej w 2008 roku, chcieliśmy włączyć się, jako geodeci, do obchodów tej rocznicy. Stwierdziliśmy, że bardzo ważnym elementem, oprócz walki i zajęcia ziem przez Polaków – czyli stwarzania faktów dokonanych, jest granica. Delimitacja i demarkacja granicy Odrodzonej Rzeczypospolitej była najważniejszym faktem prawnym ostatecznie utrwalającym wysiłek walk powstańczych. Tak doszło do zorganizowania, w dniu 16 marca 2009 roku Seminarium, połączonego z otwarciem wystawy „*Kształtowanie zachodniej granicy odrodzonego Państwa Polskiego*”. Wydarzeniu patronatu użyczyli: Wojewoda Wielkopolski Piotr Florek i Marszałek Województwa Wielkopolskiego Marek Woźniak. Konferencja obradowała w Sali Herbowej Urzędu Wojewódzkiego, a wystawę otwarto w holu Urzędu. Godny podkreślenia jest fakt, że mapy i dokumenty na wystawę zostały udostępnione przez takie placówki, jak Biblioteka Narodowa w Warszawie, Archiwum Wojewódzkie w Poznaniu, powiatowe ośrodki dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej w Chodzieży, Ostrowie Wielkopolskim, Międzychodzie i Czarnkowie.

Kolejne konferencje i wystawy organizowane były i będą w Muzeum Powstańców Wielkopolskich im. Generała Dowbora-Muśnickiego w Lusowie. Konferencje o tematyce historycznej z wystawami organizowano również dla młodzieży szkół średnich kształcących geodetów w Kościanie i Poznaniu.

Tematyka kolejnych konferencji będzie poszerzana. Dla przykładu, w tym roku omówiliśmy wyznaczanie i stabilizację granicy polsko-łotewskiej, będącej przykładem wspaniałej współpracy geodetów i stosowania klasycznych metod zakładania, stabilizacji i pomiaru granic. W Archiwum Państwowym w Poznaniu znajdują się mapy i dokumenty dotyczące przebiegu granicy zachodniej od Bałtyku do terenów plebiscytowych Śląska. Będziemy starać się wspomagać działania prowadzące do

skanowania tych dokumentów.

Do osób, które brały udział w organizacji dotychczasowych konferencji należą: Anna i Józef Grajek, Michał Krzyżaniak z Muzeum w Lusowie oraz historyk Marek Rezler i działacze SGP – Danuta Bugaj-Talar, Eliza Krygier, Andrzej Konoplicki, Piotr Płazewski, Wojciech Zając oraz Bogusław Tomaszewski ze Szczecina, znawca tematyki granic.

Zapraszamy na następną konferencję do Lusowa, która odbędzie się 27 czerwca 2015 roku.

Cykl konferencji „Terra Pysdriensis” to działanie wspierające dążenie samorządowców Pyzdr do przywrócenia świetności królewskiego miasta i Puszczy Pyzdrskiej. Czy możesz naszkicować to przedsięwzięcie?

W tym roku odbyła się trzecia z kolei doroczna konferencja w Muzeum Regionalnym w Pyzdrach. Patronat Honorowy nad nią sprawuje Krzysztof Strużyński, Burmistrz Pyzdr. Jej organizatorami są: Michał Czerniak (Muzeum Regionalne Ziemi Pyzdrskiej), Ewa Krzyżanowska-Walaszczyk (SARP Oddział w Poznaniu), Piotr Basiński (Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego) oraz Waldemar Sztukiewicz (Wielkopolski Oddział Stowarzyszenia Geodetów Polskich).

Celem Konferencji jest przedstawienie uwarunkowań historycznego i gospodarczego rozwoju Miasta i Ziemi Pyzdrskiej oraz Puszczy Pyzdrskiej wraz z Nadwarciańskim Parkiem Krajobrazowym.

Konferencja ma charakter otwarty i uczestniczą w niej, oprócz przedstawicieli organizatorów, również mieszkańcy Pyzdr i sąsiadujących z Pyzdrami rejonów, a także przedstawiciele szkół i lokalnych organizacji społecznych. Jako Stowarzyszenie zebraliśmy mapy z różnych rejonów tego obszaru, sporządzone przez geodetów w różnych okresach. Do ich pozyskania oraz prezentacji najbardziej przyczynili się Krzysztof Grzechowiak (PODGiK we Wrześni) i Jan Cegła (Prezes Zarządu Oddziału SGP w Kaliszu). W 2013 roku powołano Radę Naukową Konferencji, której przewodniczy prof. Hanka Zaniewska.

Co jeszcze interesującego łączy się z konferencją w Pyzdrach?

W 1815 roku Kongres Wiedeński dokonał korekty granic rozbiorowych Polski. Rosja rozciągała się od Alaski do Pyzdr. Pyzdry były najdalej na zachód położonym miastem w carskiej Rosji. Granica ta faktycznie podzieliła Wielkopolskę na dwie części. Wyniki tego podziału odczuwamy do dziś. Z inicjatywy Towarzystwa Kulturalnego „Echo Pyzdr” i dzięki pozyskanym środkom z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego wydano książkę pt. „Granica”. Wydawnictwo to cieszy się dużym zainteresowaniem nie tylko wśród geodetów.

Pewne działania podejmowane przez Oddział zyskują zrozumienie władz samorządowych miasta i województwa, także parlamentarzystów. Czy mógłbyś powiedzieć czemu ją zawdzięczacie?

Jak już wspominałem Wojewoda Wielkopolski Piotr Florek, który jest geodetą i członkiem SGP, udziela nam rad i pomocy w porozumieniu z Markiem Woźniakiem Marszałkiem Województwa. Ta współpraca układa się dobrze dzięki pomocy Lidii Danielskiej i Piotrowi Liberskiemu. Również Ryszard Grobelny Prezydent Miasta Poznania wspomaga naszą działalność. W podtrzymanie tych kontaktów uczestniczy Andrzej Krygier. Naszą pracę wspomagają również posłowie wielkopolscy Józef Racki (były Główny Geodeta Kraju) i Michał Stuligrosz (geodeta i geograf, były pracownik GEOPOZ).

Współpraca Oddziału z samorządami miast pozwoliła na oznaczenie ulic nazwiskami zasłużonych geodetów: Ignacego Kaczmarka w Poznaniu, w 1994 roku i Jerzego Fellmanna w Kościanie w 2011 r.

Ignacy Kaczmarek to długoletni szef służby geodezyjnej miasta Poznania. Natomiast Jerzy Fellmann profesor Politechniki Warszawskiej pochodzący z Kościana, to człowiek renesansu o wszechstronnych zainteresowaniach i dużych zasługach w dziedzinie geodezji, wychowawca wielu pokoleń geodetów. W staraniach o nadanie ulicom nazwisk tych geodetów aktywnie uczestniczyli Andrzej Krygier, Roman Gęzikiewicz, Roman Dudziak, Artur Witkowski w Poznaniu, a Waław Taciak i Zbigniew Józefowski w Kościanie.

A jak wygląda działalność Oddziału w zakresie integracji, turystyki i kultury?

Zwiększaniu integracji naszej społeczności geodezyjnej służyły organizowane w latach 70 ubiegłego wieku imprezy towarzyskie i rekreacyjne. Były to bale i zjazdy geodetów z rodzinami, rajdy turystyczne oraz spotkania organizowane przez Zarząd Oddziału i poszczególne Koła

W latach 1976-80 współorganizowaliśmy Ogólnopolskie Mistrzostwa Samochodowe Geodetów pod hasłem „*Samochód narzędziem pracy geodety*”. Organizatorami byli Leszek Radwan, Małgorzata

Stefko, Jerzy Stefko, Andrzej Dobrzyński. Po 1980 roku tego rodzaju działalność zmalała i nabrała innego charakteru.

Wspomnianym wcześniej Konferencjom „*Wiosna w geodezji i kartografii*”, jak też Konferencjom zakładów i katedr geodezji zawsze towarzyszyły występy kameralnych zespołów prezentujących popularne utwory muzyki klasycznej. Na jednej z imprez występował geodezyjny zespół muzyczny „*Blues drawers*” pod wodzą Grzegorza Sicińskiego. Kilkakrotnie gościliśmy w Poznaniu Bogumiłę Załęską-Świątkiewicz poetkę, prawnika, wykładowcę prawa geodezyjnego na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu. Tomiki jej wierszy cieszyły się dużym powodzeniem u słuchaczy.

Mamy też w Poznaniu grupę sportowców, geodetów pasjonujących się tenisem ziemnym. W 2013 roku organizowaliśmy XXX Mistrzostwa Polski w tenisie, które otwierał Ryszard Grobelny Prezydent Miasta Poznania. Do najbardziej zaangażowanych w organizację tych mistrzostw należeli Andrzej Krygier, Jan Macyszyn i Andrzej Konoplicki.

Zorganizowaliśmy dwie wycieczki: do Lwowa w 2007 roku i do Wilna w 2008 roku.

Wskazane działania mogły być realizowane dzięki dużemu i powtarzanemu nakładowi pracy. Czy zechcesz wskazać osoby, które mają największy udział w realizacji poszczególnych przedsięwzięć?

Nie jestem w stanie wymienić wszystkich osób wspomagających nasze działania. Do nich należą nie tylko członkowie ale i sprzyjający działaniom Stowarzyszenia. Niektórych wymienilem omawiając poszczególne działania. Winien jestem podziękowania wszystkim działaczom, członkom Zarządu Oddziału, Prezesom Kół oraz sympatykom Stowarzyszenia, za pomoc w realizacji tych wszystkich przedsięwzięć.

Wiemy już sporo o pomysłach na dobre działania w Wielkopolskim Stowarzyszeniu Geodetów Polskich. Czy naszą rozmowę możemy zakończyć zwięzłą informacją o sobie?

Urodziłem się 22 października 1941 roku w Poznaniu i tu, w roku 1959 ukończyłem Technikum Geodezyjne. W 1965 roku ukończyłem studia na Wydziale Budownictwa Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Warszawie, zaś w 1971 roku na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, kształcąc się w trybie zaocznym. W latach 1996-1997 ukończyłem podyplomowe studia w zakresie urbanistyki i gospodarki przestrzennej na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. W latach 1959-1961 zatrudniony byłem w Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, w Wydziale Rolnictwa i Leśnictwa, w Oddziale Geodezji, przy pracach związanych z zakładaniem ewidencji gruntów i klasyfikacją gleboznawczą. W latach 1962-1964 byłem pracownikiem Poznańskiego Okręgowego Przedsiębiorstwa Mierniczego. Tu pracowałem przy pomiarach sieci osnów geodezyjnych i ich obliczaniu oraz wykonywałem prace z zakresu geodezji inżyniersko-przemysłowej. Począwszy od 1965 roku działałem w służbie geodezyjnej miasta Poznania, pracując w Miejskiej Pracowni Geodezyjnej, a po kolejnych reorganizacjach tej służby i zmianie nazw między innymi na Zarząd Geodezji i Gospodarki Terenami miasta Poznania, Poznańskie Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne a obecnie ZGiKM GEOPOZ, gdzie pracowałem do 2007 roku. W tych instytucjach jako geodeta zajmowałem się między innymi zagadnieniami przekształceń struktury terenowej miasta i jego prawidłowym zagospodarowaniem, problemami funkcjonowania zbiorów danych i informacji o mieście, funkcjonowaniem oraz modernizacją mapy zasadniczej i katastru wielozadaniowego. Pełniłem różne funkcje od Kierownika Działu Programowania, Kontroli i Nadzoru, poprzez stanowisko Głównego Specjalisty ds. Badań i Rozwoju do Kierownika Biura Koordynacji Przestrzennej. Po przejściu na emeryturę prowadzę własną działalność gospodarczą wykonując prace geodezyjne. W latach 1977-1987 pracowałem jako nauczyciel przedmiotów geodezyjnych w Zespole Szkół Geodezyjno-Drogowych w Poznaniu, a od 2013 roku jestem wykładowcą na Wydziale Nauk Geograficznych i Geologicznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza.

Dziękuję za rozmowę.

**Stowarzyszenie Geodetów Polskich
w Bydgoszczy**

ZAPROSZENIE

na szkolenie geodetów Pomorza i Kujaw

**Prezydium Stowarzyszenie Geodetów Polskich
w Bydgoszczy**

**ma zaszczyt i przyjemność zaprosić geodetów
Pomorza i Kujaw**

**na spotkanie mające charakter szkolenia i konsultacji, które
odbędzie się**

**w dniu 21 listopada 2014 roku (piątek) w kawiarni
Bydgoskiego Domu Technika NOT w Bydgoszczy,
przy ulicy Rumińskiego 6. Początek o godzinie 9.00.**

TEMAT SPOTKANIA

NOWE UREGULOWANIA W PRAWIE GEODEZYJNYM I KARTOGRAFICZNYM

Wykład wygłosi *dr inż. Ludmiła Pietrzak* wiceprezes SGP,
dyskusję poprowadzi *Robert Cieszyński* kujawsko-pomorski wingik.

Koszt uczestnictwa w spotkaniu wynosi 90.- (dziewięćdziesiąt) złotych.
Wpłaty należy dokonać do dnia 15 listopada 2014 roku, na konto SGP w Bydgoszczy

PKO BP I/O Centralny w Bydgoszczy 37 1020 1462 0000 7102 0126 2575, z uwagą „prawo w geodezji”

Szczegółowych informacji mogą udzielić osoby przyjmujące zgłoszenia.

we Włocławku: Krzysztof Narewski, Urszula Tomczak;

w Żninie: Anna Chmielewska; w Bydgoszczy: Henryk Siuda tel. 52 584 01 44, tk. 501 042 440.

Zachęcając do skorzystania z niepowtarzalnej okazji, pozostaję z szacunkiem

Bydgoszcz, dnia 24 października 2014 roku

Prezes
Stowarzyszenia Geodetów Polskich
w Bydgoszczy
Bolesław Krystowczyk

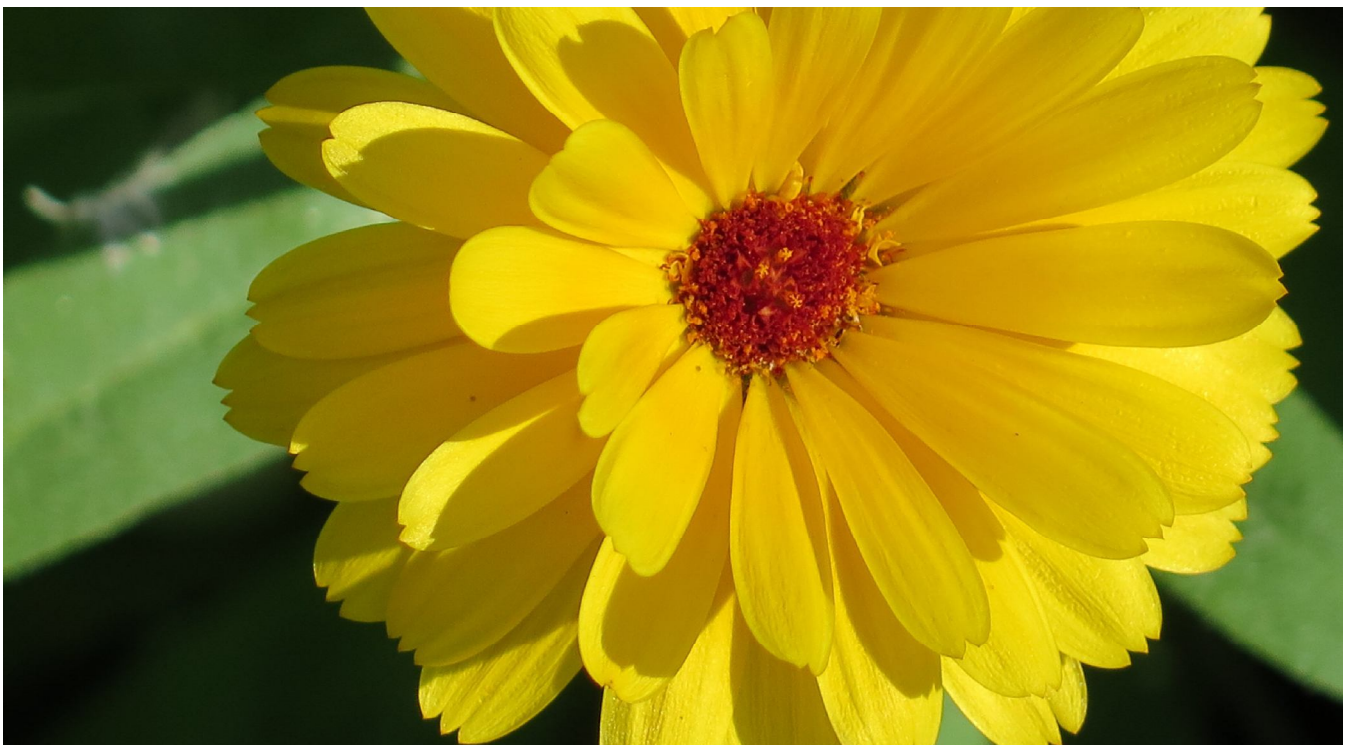

Bydgoska „Opera Nova” na wodzie ...

... na bydgoskim Starym Rynku, ... ratusz, fara ...

w nastroju październikowej jesieni 2014 ...

